

et ta ehk mind tahab waderiks kutsuda, siis pean nüüd natuke wiha. On warrud möödas, küss siis leppime jälle üks teisega.

Sõber aitab sõpra. „Alga Juulius, kus sa nii kaua oled ümber joonitud ja keslega sa tuled seal?“ küsib üheks proua oma kuuue aastast poega, kes ühe sandipoissi seltsis loösi hoewi aötus.

Juulius (sandipoissi peale näidates): „See aitas mind kaks tundi palliga mängida ja selle eest aitasin ma teda jälle paar tundi kerjata.“

Waemaline keel. Üks Ungarlane, kes Saksa keelega õieti toime ei saanud, tuli ühte wõeraste majasse, kus aina Sakslased talituselks olid, ja et tal see sõna: wasikas meelesit oli läinud, siis ta küsib järgmisel kombel: „Andke minule üks portion härja-naese-lapse-liha-koteletti.“

Ime liik teretus. Üks waese kuulmisega inimene tõi omale poest ühe heeringi südame finnituseks. Tee peal tuli talle sõber Peeter waastu, kes kohe lahkesti walju healega hüüdis:

„Tere kag, Hans, kuidas käsi käib?“

Hans: „Üks soolane heeringas.“

Peeter: „Juub ilmuks täna!“

Hans: „Kolm kopikat.“

Peeter: „Su kuulmine on ju hoopis pahaks läind?“

Hans: „Noh, näh, süda oli mul natuke wessiseks läind.“

Peeter: „Jumalaga!“

Hans: „Üks suutäis soolaist.“

„Selle wiinli peal on tõestet heamängida,“ ütles advokat, kui ta talupoja käest seakimju oli saanud.

„Kõik hakkatus on raske,“ ütles Kärtmi Peet, kui ta lehma sabapidi laudast välja tömbas.

„Mis peab olema, see peab olema,“ ütles Mats Loll, müüs oma aiuma hárja ãra ja ostis selle raha eest omale paruki.

„Ega see maksa m'u'l midagi,“ ütles Palawere Aladu, kui ta oma pojale püksi mõetu wettis.

Wääike nina. Suurmetsa Mihkli wääike poeg Madiis oli tarik laps ja wahest kaa liig terane, nenda üttelda — ninatark. Ema keelis seepärast juba enne ühe ja teise ašja pärast, nagu nüvelt ükskord, kus maamõetja neile lõunaks vodeti, kell' suur nina oli. Ema ütles see-